

DE KINDEREN TUSSEN TWEE PARTIJEN

*Soms denk ik, hoe zou het zijn als ik iemand anders was?
Als ik in plaats van in Israël in Palestina was geboren?
Het is toch één gebied, waarom dan twee namen?
En wat zou gebeuren als ik aan de andere kant van de Groene lijn geboren was?
Is mijn wereld hier werkelijk zo anders en ver weg?
Misschien, misschien is daar ook een onschuldig meisje zoals ik,
die vraagt: hoe zou het zijn als ik iemand anders was?
Zij haat het vast ook, wanneer haar vader reservedienst moet doen
"zodat wij in ieder geval voorbereid zijn".
Ik weet zeker dat zij ook voetbal speelt en hinkelt,
ook zij heeft vast genoeg van de situatie nu...*

*En over een paar jaar, als ik in militaire dienst ben,
wat zal ik dan tegen dat meisje zeggen?
Ach, laat er dan echte vrede zijn!
Ik ben er zeker van dat zij het wil net als ik!
Zeker, er zijn al akkorden gesloten, handtekeningen gezet,
maar er zijn ook nog aanslagen en sabotage.
Dagelijks horen wij over gewonden en gesneuvelden
en ik ben er zeker van dat ook zij huilen over hun doden...*

*Omwille van mij en van haar en van alle andere kinderen
laat ons vrede maken tussen de twee partijen!
En laten wij, om een halt toe te roepen aan het huilen en het bloed,
ons gedragen als MENSEN!!*

Sara Porat 12 jaar, Kfar-Hess

Eén van de gedichten, bespiegelingen uit het boek **Children write for Peace**, uitgegeven door Givat Haviva in 2000.

Achterhaald? Geenzins! Kinderen kunnen als geen ander zeggen wat er op hun hart ligt, wat hen verdriet, wat hun vreugde geeft. Gewoon allerdaags: voetballen, hinkelen.

Dit boek is samengesteld met verhalen van Palestijnse en Joodse kinderen, aangevuld met tekeningen, schilderijen die zijn weerga niet kent. Ik sla het graag open tijdens deze dagen als het kerstfeest op handen is: "Vrede op aarde".

Daar zal het wereldwijd toch om moeten gaan?

Ik denk daarbij speciaal aan mijn betrokkenheid via Sabeel bij de situatie in Israël, Palestina, met de indringende vraag: hoe verder?

Ik lees in de krant dat de inwoners van Gaza rust willen, gewoon leven met voldoende voedsel, open grenzen en mogelijkheid tot arbeid.

Ik hoor dat inwoners van de Westbank gewoon hun familie willen bezoeken zonder al die blokkades, dat ze hun kinderen veilig naar school willen sturen, dat ze naar hun werk kunnen gaan zonder al dat nutteloze, eindeloze, mensonterende wachten.

We kennen deze voorbeelden maar al te goed en dat maakt moedeloos. Hoezo, vrede op aarde!

In deze dramatiek van elke dag kent de Palestijn het arabische woord SUMUD: rechtop staan, standvastig blijven, geloven in je kwaliteiten als mens, als volk en die laten zien.

Deze Sumud gedachte en levenshouding geeft aan wat 'vrede op aarde' impliciet betekent.

Niet aflaten, blijven praten, samen zoeken naar oplossingen, solidair blijven.

Samengevat in de kerngedachte van deze Sara Porat, 12 jaar: '**ons gedragen als MENSEN': mensen geschapen naar Gods beeld en gelijkenis**, vul ik aan.

In die geest wens ik ieder een gezegend Kerstfeest en een actief en heilzaam 2009 toe.

Marijke Egellie-Smulders

